herpy

FRØER

Asian Painted Frog

Kaloula pulchra

Kaloula pulchra er en buttet, mørkebrun gravefrø fra Syd- og Sydøstasien med to lyse bånd langs ryggen. Forskrækket puster den sig op som en ballon, og i tørtiden graver den sig baglæns ned og venter på regnen. Den er hårdfør, kræver kun et moderat terrarie og lever af almindelige foderinsekter.

Familie: Microhylidae Udgivet 15. november 2026 **Mild hudgift**

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**5-8 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**10 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Jordboende og gravende**
Biotop	**Savanne og vådområde**
Hudgift	**Mild** Vask hænderne efter kontakt, og hold fingrene fra øjne og mund
Sværhedsgrad	**Begynder**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 60 × 60 cm** L × B × H til 3 voksne dyr
Temperatur, dag	**22-27 °C**
Temperatur, nat	**18-21 °C**
Luftfugtighed	**60-80 %**
Vand	**Vandskål**
UVB	**Valgfri**
Vinterhvile	**12-16 °C** 4-6 uger
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis, parvis eller i gruppe**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Udvikling	**Haletudser i vand**
Æglægning	**I vand**
Æg pr. lægning	**1.000**
Klækning	**1 dage** ved 24-25 °C
Larvetid	**14-28 dage** fra klækning til metamorfose
Larvefoder	**Alger/planter og færdigfoder**
Yngelpleje	**Ingen**

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten står ikke på CITES-listerne, så der kræves ingen CITES-papirer. EU-bilaget er ikke aflæst i referencetabellen og angives derfor ikke her. Næsten alle dyr i handlen er vildfangne. Arten har etableret sig som indført flere steder i verden, så dyr må aldrig sættes ud.

Om arten

Kaloula pulchra er en mellemstor, kompakt frø med trekantet krop, kort, afrundet snude og korte ben. Ryggen er mørkebrun, og langs siderne løber to brede, sortkantede bånd i farver fra kobberbrun og cremegul til laksefarvet. Bugen er cremefarvet til gråhvid. Hannerne har en mørk, grålig til sort strube, mens hunnens strube er lys som resten af undersiden. Ellers er kønnene meget ens.

Den bliver 5-8 cm fra snude til kloak; hannerne måler typisk 5-7 cm, og hunnerne er en smule større. Benene er bygget til at kravle og grave, ikke til lange hop. På bagfødderne sidder en hård, spadeformet knude, som frøen bruger til at grave sig baglæns ned med overraskende fart. Arten hører til familien Microhylidae, og det forholdsvis lille hoved og den lille mund begrænser, hvor store byttedyr den kan tage. Albinoer er dukket op i nyere importer.

Arten blev beskrevet i 1831 af John Edward Gray, og *pulchra* betyder smuk på latin. Bestanden på Sri Lanka er i dag en selvstændig art, *Uperodon taprobanicus*, og formen fra det nordlige Vietnam regnes undertiden for en egen art, *Kaloula macrocephala*. Formen fra Hainan har været beskrevet som underarten *K. p. hainana*.

Truet fylder *K. pulchra* lungerne og pumper sig op, så den ser langt større ud, og den udskiller et hvidt, klæbrigt hudsekret. Sekretet smager modbydeligt, men er ikke giftigt for rovdyr; det indeholder dog stoffer, der kan sprænge røde blodlegemer. Hudgiften regnes derfor som mild. Hvor kraftigt sekretet virker på mennesker, er ikke dokumenteret, så vask hænder efter kontakt, og hold dem væk fra øjne, mund og sår.

Udbredelse og levested

Kaloula pulchra lever naturligt i store dele af Syd- og Sydøstasien: fra det nordøstlige Indien og Nepal over Bangladesh og Myanmar til Thailand, Laos, Cambodia, Vietnam og det sydlige Kina, især Hainan, og videre mod syd til Malaysia og Indonesien. Den store udbredelse tilskrives artens evne til at grave sig ned og vente på regn. Hvor grænsen går mellem oprindelige og indførte bestande i Indonesien, er ikke afklaret.

Arten er indført flere steder med dyrehandlen, skibe og planteskolemateriale og har etableret sig i Taiwan, Filippinerne, Guam, Singapore og dele af Borneo og Sulawesi. Enkelte dyr er set i Florida, Australien og New Zealand uden at slå sig ned. De indførte bestande er ikke med på kortet.

> **Oprindelig udbredelse:** Indien, Nepal, Bangladesh, Myanmar (Burma), Thailand, Laos, Cambodja, Vietnam, Kina, Malaysia og Indonesien.

LEVESTED

Kaloula pulchra lever i lavlandet fra havniveau op til omkring 750 meters højde. Den findes i skov og skovkanter, men trives især i åbent, menneskepræget land: rismarker, landbrugsjord, haver, grøfter, golfbaner og gårdspladser, også midt i store byer. Om dagen ligger den skjult under løv eller nedgravet. Om aftenen kommer den frem for at æde, og den klatrer endda op i træer efter termitter.

Klimaet er varmt med en tydelig regntid. I tørtiden graver frøen sig flere centimeter ned og bliver der, til regnen kommer, men kønsorganerne er hele tiden klar, så den kan yngle kort efter et regnskyl. Efter kraftig regn dukker frøerne op i stort tal, og hannerne kalder flydende i vandpytter, oversvømmede grøfter og damme. I Indien sker det i april og maj; andre steder kan yngletiden strække sig over hele året.

Pasning

TERRARIET

Kaloula pulchra kræver ikke meget plads. Et akvarie på 50 × 25 × 30 cm (længde × bredde × højde) er nok til én frø hele livet, og et terrarie på 60 × 60 × 60 cm rummer to til tre voksne. Til en avlsgruppe på fem til seks dyr anbefales 60 × 60 × 120 cm. Låget skal slutte tæt, for frøen klatrer godt og bruger gerne højden om natten.

Bunden er det vigtigste. Den skal være dyb, fugtig, men ikke drivvåd, og let at grave i. En blanding af udblødt kokosfiber med lidt kompostbark og løv dræner godt, og fugten er let at styre, hvilket bliver vigtigt, hvis du vil avle. Undgå grus, sand og fin bark, som frøen kan sluge, og jord med perlite eller vermiculit. Korkbark, flade sten og potteskår giver skjul og sprækker at mase sig ind i. Levende planter som pothos og bregner holder bedst i deres potter, ellers bliver de gravet op.

Fjern døde foderdyr og ekskrementer løbende. Et netlåg giver ventilation, og en glas- eller akrylplade over en del af nettet hjælper med at holde på fugten.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl

TEMPERATUR

Kaloula pulchra tåler et bredt temperaturspænd. Om dagen skal der være 22-27 °C, og om natten må det falde til 18-21 °C. Andre angivelser er 20-26 °C og 24-27 °C om dagen og 20-21 °C om natten. Enkelte varme dage eller kolde nætter er ikke noget problem for raske dyr.

Mangler der varme, kan en termostatstyret varmemåtte sidde på siden eller bagvæggen, ikke under bunden, hvor frøen graver. Isolér den udadtil med en polystyrenplade, men aldrig med folie, som kan give varme pletter og revner i glasset. Mål med et digitalt termometer.

Til avl bruges en kølig periode på fire til seks uger, hvor temperaturen sænkes gradvist til omkring 16 °C for dyr fra Indonesien og Malaysia og omkring 12 °C for dyr fra Vietnam; se under parring. Det er en avlsteknik, ikke noget, arten har brug for til daglig.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG SPRØJTNING

Luftfugtigheden skal ligge omkring 70 %, og boksens 60-80 % er en rettesnor. Fugten kommer mest fra den fugtige bund, men sprøjt en del af terrariet et par gange om ugen eller dagligt. Fugten har stor betydning for aktiviteten: når den stiger, begynder hannerne ofte at kalde.

Bliver det for tørt, graver frøen sig dybt ned og bliver væk i dagevis. Det er normal adfærd, men bunden skal altid være fugtig nede i dybden. Undgå vandmættet, stillestående jord, som giver skimmel og hudproblemer.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

VAND OG VANDKVALITET

Stil en stor, lav og tung skål med vand i terrariet, fx en keramisk hundeskål, som ikke vælter, når frøen graver. Den skal være stor nok til, at frøen kan ligge i den, og så lav, at den nemt kommer op igen efter en svømmetur.

Padder optager vand og stoffer gennem huden, så vandet skal være fri for klor, chloramin og tungmetaller. Brug postevand, der har stået et døgn, eller som er behandlet med et akvariemiddel, eller osmosevand, der er genmineraliseret med et produkt til formålet. Skift vandet dagligt, eller når det er snavset.

LYS OG UVB

Kaloula pulchra har ikke dokumenteret brug for UVB. Der er ingen kendt fordel ved det, så længe foderet pudres med et godt tilskud med kalk og D3. UVB er derfor valgfrit.

Lys er kun nødvendigt for levende planter, men det tydeliggør døgnrytmen, som kan være en hjælp ved avl. Brug et almindeligt akvarierør eller en dagslyspære omkring 12 timer om dagen, og sørg for mørke skjul til dagtimerne.

Læs mere: Lys og UVB Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

FODER

I naturen lever *K. pulchra* mest af myrer og termitter, men den tager også fluer, fårekyllinger, møl, græshopper og regnorme. I terrariet tager den gerne almindelige foderinsekter i passende størrelse. Voksne kan tage mellemstore til store fårekyllinger, men foretrækker et større antal mindre dyr: små til mellemstore fårekyllinger, små dubia-kakerlakker, små melorme, melbiller, voksmøllarver, silkeormelarver og regnorme. Fårekyllinger kan udgøre hovedparten, med andet foder hver tredje-fjerde gang. Regnorme kan gives i en lille skål om natten, så de ikke graver sig væk.

Voksne får tre til seks foderdyr hver anden eller tredje dag, unger oftere. Fodr foderdyrene med frisk frugt og grønt, før de gives videre. Pudr dem med et godt vitamin- og mineraltilskud ved hver anden til fjerde fodring for voksne (en gang om ugen kan også være nok) og ved hvert måltid for unger. Frøen har stor appetit, så hold øje med, at den ikke bliver for fed.

ADFÆRD OG HÅNDTERING

K. pulchra er fredelig, men ikke et dyr til daglig håndtering. Rør kun frøen, når det er nødvendigt, fx ved rengøring, med rene, fugtige hænder, og vask dem bagefter, da hudsekretet kan irritere. Om dagen ligger den skjult eller nedgravet, så du ser den først, når det har været mørkt et stykke tid, og så kravler og klatrer den rundt.

Den kan holdes alene, i par eller i grupper af samme art og størrelse. Hannerne kalder efter regn eller kraftig sprøjtning. Når frøen puster sig op og udskiller hvidt sekret, er det forsvar, ikke aggression. Næsten alle dyr i handlen er vildfangne, så se dem grundigt efter ved købet, og giv nye dyr ro de første uger.

Læs mere: Køb af dyr: opdræt, vildfang og transport

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Kønnene kendes lettest på struben: hannens er mørk grå til sort, også uden for yngletiden, mens hunnens er lys som resten af undersiden. Hunnerne er en smule større. Alder og vægt ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret, så vent, til dyrene er udvoksede og i god foderstand.

Avl i fangenskab er sjælden. Start helst med seks til tolv dyr med to hanner for hver hun eller tre hanner for hver to hunner, fordi konkurrencen mellem hannerne og deres kald sætter gang i hunnerne.

PARRING

Ynglen udløses af kraftig regn efter en tør periode, og det skal efterlignes i tre trin. Først en kølig hvile: sænk luftfugtigheden til 50-60 %, lad overfladen af bunden tørre lidt, giv mindre foder, og sænk temperaturen gradvist over to til tre uger til omkring 16 °C (omkring 12 °C for dyr fra Vietnam). Lyset kan sættes ned fra 12 til 8-10 timer. Frøerne graver sig ned, og forholdene holdes i fire til seks uger. Hold øje med udtørring, misfarvning og vægttab. Derefter hæves temperatur og fugt over to uger; frøerne vågner ofte først, når fugten når 85-90 %.

Så flyttes frøerne til et regnkammer: et stort, højt akvarie på mindst 45 × 45 × 90 cm med falsk bund, filter og en pumpe, der fører vand til et regnrør, så regnen skyller gennem bunden. Lad det regne et par timer morgen og aften, efter nogle dage hele natten. Hannerne begynder at kalde i kor, og hunnerne bliver runde af æg. Fodr så meget, de vil æde, i to til tre uger.

ÆG OG HALETUDSER

Til selve æglægningen indrettes kammeret om: fint grus, der skråner op mod siderne, 5-8 cm vand på det dybeste sted, sten og potteskår at kravle op på, tæt vegetation og blade og kviste, der afgiver garvestoffer. Vandet holdes på 24-25 °C, og det regner kun et par timer om aftenen. Efter en dag eller to kalder hannerne fra land og flydende på vandet. Parringen sker som regel tidligt om morgenen, mens regnen er slukket. Sker der ikke noget, så skyl med koldere vand, og sluk regnen et døgn eller to.

Æggene er små, sorte og hvide og flyder som en tynd hinde på overfladen. Frugtbare æg ligger altid med den sorte side opad og vender sig tilbage, hvis de forstyrres. Et par kan lægge omkring tusind æg; et sikkert interval er ikke dokumenteret. Der er ingen yngelpleje, så de voksne flyttes tilbage, og regnen slukkes.

Haletudserne er flade og ovale med små øjne på siden af hovedet. De er effektive filtrerere, der også græsser på bunden. Giv fint knuste fiskeflager og spirulinapulver i små portioner tre til fire gange om dagen, og pas på med at overfodre, for rester forurener hurtigt vandet. Når alle æg er klækket, hæves vandstanden, og der sættes et luftdrevet filter i.

Læs mere: Opdræt af haletudser

METAMORFOSE

Ved 24 °C klækker æggene inden for et døgn. De nyklækkede haletudser ligger livløse på bunden, mens de opbruger blommen, og begynder derefter at svømme og æde. Udviklingen er hurtig, fordi arten i naturen yngler i regnvandspytter, der tørrer ud: med god fodring kommer de første unger efter omkring to uger, og resten følger over de næste to uger, så larvetiden er 14-28 dage.

Når forbenene kommer frem, skal ungerne kunne komme op af vandet uden at drukne: sænk vandstanden, og læg flydende planter, sten eller skrå potteskår ud. De nyforvandlede frøer er kun omkring 1 cm lange.

OPDRÆT AF UNGER

Ungerne holdes i små grupper på fugtigt køkkenrulle eller fint filterskum, som er let at holde rent. Sprøjt let en til to gange om dagen, og gør rent hver eller hver anden dag.

Giv nyklækkede fårekyllinger, bananfluer og springhaler, pudret med kalk og vitaminer hver dag. Holdes ungerne rene og godt fodret, er de nemme, og de vokser hurtigt. Arten kan blive 10 år eller mere.

Sundhed og typiske fejl

Kaloula pulchra er hårdfør, men næsten alle dyr i handlen er vildfangne, og mange problemer stammer fra fangst og transport. De typiske problemer er:

- Svækkede dyr ved købet: sløve, med afskrabninger fra transporten, rødme på huden eller uklare øjne. Vælg dyr, der hopper væk eller puster sig op, når de forstyrres.
- For våd, beskidt eller kold bund. Det kan give bakterieinfektioner, som viser sig ved rødme på ben og bug, rystelser eller usikre bevægelser.
- For tør bund og luft, så frøen udtørrer.
- Slugt bundlag som grus, sand eller bark. Brug en bund, der kan passere tarmen.
- Parasitter. Både indvoldsorme og igler på ryggen er fundet hos vilde dyr, så hold nye dyr i karantæne, og få gerne en

afføringsprøve undersøgt.
- Overvægt hos overfodrede dyr.

Uklare øjne, rødme på huden, usikre bevægelser eller vægring ved foder i flere uger skal ses af en dyrlæge med forstand på padder.

Læs mere: Karantæne og hygiejne

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.